A°. 1859. N°. 96.

VRIJDAG 22 APRIL.

BUITENGEWONE



UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT



Algemeen Advertentie-Blad.

UTRECHT Vrijdag 22 April.

De *Goede Vrijdag* brengt helaas zeer *slechte* berigten; we meenen daarom onzen lezers door een afzonderlijk berigt den stand der zaken ook op heden te moeten mededeelen, en vatten 't al hieronder te zâam:

Gister hebben we de laatste voorstellen medegedeeld, die door het Britsche kabinet aan de mogendheden zijn gedaan, tot regeling der kwestie van de *algemeene ontwapening*. Na de door den graaf *Derby* gehouden redevoering was het duidelijk, dat dit als het *ultimatum* van Engeland was, om zich verder met bemiddeling in te laten. Van gewigt was dan ook de mededeeling in den *Moniteur*, dat Frankrijk en Pruissen zich met die voorstellen hadden vereenigd; men wachtte echter nog 't antwoord van Oostenrijk.

Heden verneemt men, dat Frankrijk heeft aangenomen, daarbij slechts den wensch te kennen gevende, dat niet eene militaire maar eene burgerlijke kommissie de zaak der ontwapening zou regelen.

Sardinië heeft te kennen gegeven, zich te *onderwerpen* aan de stelling, waarin het Britsche bewind het plaatste.

Even als Pruissen, heeft ook Rusland de laatste Eng. voorslagen aangenomen.

Alleen Oostenrijk blijft halstarrig, gelijk het in den laatsten meerendeels is geweest, en van alle kanten wordt heden gemeld, dat het hof van Weenen de door alle mogendheden aangenomen voorwaarden zou verworpen hebben, dat het den oorlog wil, dat het zijne troepen voorwaarts doet rukken, en reeds een ultimatum aan Sardinië heeft gezonden, waarop dit Rijk binnen korten termijn zou moeten antwoorden.

Die weigering is thans officieel (zie hieronder) en daarbij het berigt, dat eene vordering aan Sardinië is gedaan, die zoo goed als eene oorlogsverklaring van Oostenrijk mag heeten.

De berigten, die dien ongelukkigen staat van zaken te kennen geven, zijn ons in de volgende orde geworden:

Gister middag tegen drie ure ontvingen wij een *telegram* omtrent den inhoud van een artikel in het Pruissiesche officiële dagblad. Dat artikel was onrustbarend, maar we hoopten, dat het een alleenstaand feit zou wezen en we maakten het niet afzonderlijk bekend. De *Preussische Zeitung* zegt namelijk:

„De door de bemiddelende mogendheden in 't werk gestelde bemoeijingen hebben tot dus verre niet het gewenschte gevolg gehad. De hoop op het te zamenkomen van het kongres is meer en meer vervlogen, terwijl men de ontwapening van de tegenover elkander staande mogendheden niet heeft kunnen bewerken. De regering heeft gedurende de pogingen tot bemiddeling, waaraan Pruissen als mede-onderteekenaar der Weener verdragen en als eene met alle in de zaak betrokken staten bevriende mogendheid zich heeft aangesloten, geen oogenblik die pligten uit het oog verloren, welke zijne stelling als Duitsche Bondsmagt het oplegden. Welbekend met het tijdverlies, dat voor het tot stand brengen van de noodige verdedigingsmiddelen uit de organisatie van den Bond voortvloeit, heeft de Pruissiesche regering reeds nu zelve tot dat doel maatregelen van voorzorg voorgesteld, en ook tot afzonderlijke voorbereidende middelen op de meest bereidwillige wijze medegewerkt. Daar intusschen de stand van zaken een hoogst ernstig karakter heeft aangenomen, acht de regering thans de tijd gekomen, om den Duitschen bond een algemeenen maatregel in het belang zijner veiligheid voor te stellen; Pruissen heeft daartoe een begin gemaakt door te bevelen, dat de drie legerkorpsen *op den voet van oorlog zouden worden gebragt*, die bestemd zijn, om het Pruissiesche bondskontingent uit te maken. Dit *op den voet van oorlog brengen*, alsmede het door den koninklijken gezant bij den bondsdag aan die vergadering te doene voorstel, om de overige bondskontingenten mede op den voet van oorlog te brengen, heeft echter niets meer dan een defensief karakter, in overeenstemming met de bedoelingen van den Bond, terwijl elke aanvallende bedoeling daaraan vreemd is. Pruissen blijft thans even als te voren vasthouden aan zijne positie van bemiddelende mogendheid, voor de oplossing der hangende kwestiën, zoowel in zijn eigen belang als in dat der overige Duitsche bondsstaten."

Hoe welwillend het slot van 't artikel moge zijn ingekleed, het werd in kwaden zin toegelicht door een *telegram*, dat ons gister avond tegen 7½ uur uit Parijs gewerd, meldende „dat de beurs te Parijs des middags zeer zwak was; de fondsen stonden 66 en 65; het gerucht wilde, dat Oostenrijk de laatste voorslagen van Engeland had verworpen."

Heden morgen meldt de **telegraaf** ons uit Dresden, dat het *Dresdener regeringsorgaan*, dat bekend staat wegens zijne meestal spoedige berigten, gister avond de mededeeling bevatte, dat *Oostenrijk eene sommatie naar Turijn had gezonden, waarin aan Sardinië drie dagen tijd werd gegeven, om zich te bedenken* en de voorwaarden van Oostenrijk aan te nemen.

Uit Weenen meldt de *Ost Deutsche Post*, dat Oostenrijk verlangt, dat Sardinië de vrijkorpsen naar huis zendt, tot onderpand der opregtheid zijner bedoelingen en als bewijs dat het met den omwentelingsgeest breken wil.

Nog werd uit Bern berigt, dat de Sardiniesche stoombooten, welke op het Lago Maggiore varen, met uitzondering van eene, hare dienst hebben gestaakt, ten einde ter beschikking van de Sardiniesche regering te kunnen worden gesteld, terwijl uit Londen wordt gemeld, dat de *Times* eene korrespondentie uit Turijn mededeelt, waarin het gevoelen wordt uitgedrukt, dat, zoo Sardinië tot den vrede mogt besluiten, eene omwenteling in Italië daarvan het gevolg zou zijn.

Volgens hetzelfde schrijven bedraagt het aantal manschappen uit de verschillende Italiaansche Staten, die als vrijwilligers bij het Sardiniesche leger ingelijfd zijn, reeds 20,000.

Uit Parijs ontvingen wij eindelijk achtereenvolgens heden morgen vroegtijdig en tegen 10 ure de beide volgende **telegrafiesche berigten**, die den geheelen ernstigen toestand doen uitkomen;

„De *Patrie* meldt, dat er gister ernstige geruchten in omloop zijn gekomen. Men spreekt er van, dat de Oostenrijkers op het grondgebied van Sardinië zijn gerukt; maar dit is nog niet officieel. Wat zeker kan gemeld worden is, dat de Sard. minister van oorlog generaal *Lamarmora* de Fransche regering *per telegraaf* heeft medegedeeld, dat het Oostenrijksche leger op de linie van Ticino eene veelbeteekenende voorwaartsche beweging heeft gedaan, en dat het Sardiniesche leger elk oogenblik vreesde te worden aangevallen. — Algemeen is 't gerucht verspreid, dat Oostenrijk heeft geweigerd de voorstellen van Engeland aan te nemen, dat binnen 24 uren een antwoord had gevorderd.

„Er is dan ook een ministerraad gehouden, waaraan onder voorzitterschap des Keizers de prinsen *Jerome Napoleon* en *Napoleon* hebben deelgenomen."

„*Parijs Vrijdag morgen.* De *Moniteur* berigt heden, **dat Oostenrijk de voorstellen door Engeland gedaan, en die door Frankrijk, Rusland en Pruissen waren aangenomen, heeft verworpen.** — Buitendien schijnt het, dat het kabinet van Weenen besloten heeft, aan het kabinet van Turijn eene direkte en afzonderlijke mededeeling te rigten, ten einde de ontwapening van Sardinië te verkrijgen; bij het bestaan dezer feiten heeft de Keizer bevolen, dat onderscheidene diviziën op de grenzen van Piemont zullen worden vereenigd.

Uit Turijn wordt van gister avond gemeld, dat het Oostenrijksche leger eene dreigende beweging op de grenzen heeft gemaakt. Er is door het bestuur van den Lombardijschen spoorweg bekend gemaakt, dat heden den 22. alle diensten worden gestaakt; alle machines zijn naar Milaan ontboden, om tot het vervoer van troepen te worden gebruikt. De troepen worden op den weg van Milaan naar de Ticino opeengehoopt.

Des avonds is er ministerraad gehouden, die door den Koning is voorgezeten."

Onder het afdrukken wordt in een nieuw **telegram** ons medegedeeld, dat de *Times* berigt, dat de Britsche regering op de stelligste wijze **protesteert** tegen het *ultimatum*, dat door Oostenrijk aan Sardinië is gezonden.

Alle dagbladen, ook de ministeriële *Morning Herald* spreken met de luidste afkeuring over het onverdedigbare gedrag van Oostenrijk.

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.